

پیشگی وەرگیر

سوپاس و ستایش بۆ خودای پەرورددگاری جیهانهکان، سهلاوات برژی
بهسەر پیغه مبهەر و یاوه ران و شوینکه وتوووان و یارانیاں تا رۆژی دوايي.

ئهم نامیله که باسی حقیقه تی وتهی (لا إله إلا الله) یه و به پیرترین و
مهزترین بابته؛ ووتاریکی زانی به پیر شیخ: (ساله ح بن فهوزان بن عه بدوللا
ئه لفهوزان) ه (خودا بیپاریریت)، که له ژماره: ۱۳ ی گوڤاری (البحوث
الإسلامية) دا بلأوکراوه ته وه، بهندهش وهرمگرتووه و وهرمگپاوه ته سهر زمانی
کوردی، دلنیاشم که سوودی ده بیته بۆ خوینهری به پیر، مه گهر پاچقه که ی بهنده
که موکوپیی تیدابیت، به لام بهندهش ههر ئه وهندهم لیده وه شیتته وه، که ئه ویش
ته نها له فهزل و کۆمه کی خودا وه یه .

جگه له پاچقه کردنه که؛ فهرمووده کانیم دهره یئاوه و برپاری تاقه سواری
مهیدانی فهرمووده ناسیی سهردهم (شیخ ئه لبانی) (پهحمه تی خودای لبیت)
له سهریانم خستووه ته پوو، بۆ دلنیا یی له پله ی فهرمووده کان، دیاره ئه مه جگه له
فهرمووده کان ی سهحیحی بوخاری و موسلیم که برپاری هه موو موسولمانانی
له سه ره، هه ردوو پیتی (ف ژ) بریتین له کورتکراوه ی (فهرمووده ی ژماره)، بۆ
نموونه :ف ژ: (۱۳۵)، واته فهرمووده ی ژماره (۱۳۵) له سه رچاوه ی ناوبراودا .

له خودا داواکارم که بمانگێریت له و به ندانه ی که حقیقه تی وتهی (لا إله إلا
الله) تییاندا په نگ ده داته وه و له سه ریشی ده مرن .

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وآله وصحبه أجمعین . . والحمد لله رب العالمین

وه رگیر

خدرنه ژاد کوردستانی

(خودا لی خوش بیته)

حقیقه تی (لا إله إلا الله)

پیگه ی، فهزلی، شیکردنه وه ی زمانه وانیا نه ی، پایه کانی، مه رجه کانی، واتا و
داخوازییه کانی، چ کاتی که سوودی ده بیته بۆ بیژهره که ی و چ کاتی که نایبیته

دانانی

زانی به پیر

صالح بن فوزان بن عبد الله الفوزان

ئهمدای دهسته ی گه وره زانایان له عه ره بستانی سه عودیه
(خودا بیپاریریت)

وه رگیرانی

خدرنه ژاد کوردستانی

(خودا لی خوش بیته)

له بلأوکراوه کانی پیگه ی خدرنه ژاد کوردستانی

www.xdrnejad.jeeran.com

سال ی ۱۴۲۹ ی کۆچی

پیشہ کی

الحمد لله، حمدہ ونستعينه ونستغفره، ونتوب إليه، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه، وكل من اتبعه وتمسك بسنته إلى يوم الدين . . أما بعد:

خودای گہورہ فرمانی پیدائیں بہ زیکر و یادی خوی و ستایشی زیکرکارانیشی کردوہ و بہ لئینی پاداشتی مہزنیشی پیدائیں، فرمانی داوہ بہ زیکری بہ شیوہ کی گشتی و پاش لیبونہوہ لہ پەرستشہ کانیش بہ تابیہ تی۔
خودای گہورہ فرمانی: {فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ} [سورة النساء: ۱۰۳]، واتہ: "ہر کہ لہ نویت بوونہوہ یادی خدا بکہن، بہ راوہستان و بہ دانیشتن و بہ پاکشاویشہوہ - واتہ لہ گشت باروؤخیکتاندا۔" ہر وہا فرمانی: {فَإِذَا قُضِيَتِ مَنَاسِكُكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا} [سورة البقرة: ۲۰۰]، واتہ: "ہر کہ لہ پەرستشہ کاننتان لیبونہوہ؛ یادی خدا بکہن و ہک چوں - لہ سہرہمی نہ فامیدا - یادی باب و باپیرانتان دہکرد و - بہ لکو - لہ و ہش زورتر، لہوہ تابیہ تتریش لہ کاتی بہ جیگہ یاندنی پٹوشوینی حہجا، و ہک فرمانی: {فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَادْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ} [سورة البقرة: ۱۹۸]، واتہ: "ہر کہ لہ عہرہفات ہاتنہ خورائی؛ لہ لای (المشعر الحرام) یادی خدا بکہن"، ہر وہا دہ فرمانی: {وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ} [سورة الحج: ۲۸]، واتہ: "وہ یادی خدا بکہن لہ چہند پوژیکی دیاریکراودا لہ سہر ئوہ ئازہ لانہی کہ خدا پیی بہ خشیون"، ہر وہا فرمانی: {وَادْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ} [سورة البقرة: ۲۰۳]، واتہ: "وہ زیکری خدا بکہن لہ چہند پوژیکی کہمدا۔ مہبہست سی پوژہ کہی پاش جہڑنی قوربانہ کہ پییان دہورتیت (پوژہ کانی تہ شریق) -"

وہ پیغہ مہر (ﷺ) فرمانی: «أَيَّامَ التَّشْرِيقِ أَيَّامٌ أَكَلٌ وَشَرْبٌ وَذِكْرُ اللَّهِ»^(۱)، واتہ: "پوژہ کانی تہ شریق پوژی خواردن و نوشین و یادی خودان۔"
وہ خودای گہورہ فرمانی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا * وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا} [سورة الأحزاب: ۴۱ - ۴۰]، واتہ: "ئہی ئہوانہی کہ ئیماننتان ہیناوہ یادی خدا زور بکہن * و بہ یانی و ئیوارہ بہ پاکی پابگرن - بہوہی کہ بلین: سبحان الله وبحمده -"۔ جا لہ بہر ئوہی کہ باشتین زیکر بریتیہ لہ: لا إله إلا الله وحده لا شريك له = ہیچ خودایہ کی راستہ قینہ نیہ جگہ لہ ئہلا بہ تاک و تہنا و ہیچ ہاوہ لیکی نیہ، و ہک پیغہ مہر (ﷺ) فرمانی: «خير الدعاء دعاء عرفة، وخير ما قلت أنا والنبيون من قبلي: لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير»^(۲)، واتہ: "باشترین لالہ لالہی پوژی عہرہ فیہ و، باشتین وتہش کہ من و پیغہ مہرانی پیش منیش گوتوومانہ؛ بریتیہ لہ: لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير = ہیچ خودایہ کی راستہ قینہ نیہ؛ جگہ لہ ئہلا بہ تہنا و ہیچ ہاوہ لیکی نیہ، مولک ہر ہی ئوہ و سوپاسیش ہر بؤ ئوہ، وہ بہ سہر ہموو شتیکیشدا توانایہ؛" لہ بہر ئوہی کہ ئہم وتہ شکوادرہ (لا إله إلا الله) ئہم پلہ بلندہی لہ نیوان زیکرہ کانی دیکہدا ہیہ و، ئہ حکامگہ لیکی پیوہ بئندہ و، مہرجگہ لیکی ہیہ و، خاوہنی واتا و داخواییہ و، ہر تہنا وتہیہ کی پروت نیہ کہ بہ زمان بگوتریت و بپریتہوہ، لہ بہر ئہمانہ ہمووی، پیم باش بوو کہ بابہ تی ئہم وتارہ کورتہم سہبارت بہو وتہ مہزنہ بیت، لہ خودای گہورہ داواکارم؛ لہ گہل ئیوہدا بمانگیریت بہ ہوگرانی ئہم وتہیہ، ئہوانہی دہستہ بندن پیوہی و بہ واتاکہی شارہ زان، ئہوانہی کہ جیبہ جیکاری داخواییہ کانین بہ ئاشکرا و بہ پہنہان۔

(۱) لہ گزیرانہوی موسلیم، فرمانی ژمارہ: (۱۱۴۱)۔

(۲) لہ گزیرانہوی: تیرمیزی، شیخ ئہلبانیش بہ حہسہنی داناوہ، بیوانہ: (صحیح سنن الترمذی) فرمانی ژمارہ: (۳۵۸۵)۔

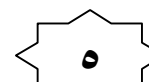
باسه که م ده رباره ی ئەم وتە یە لە چوارچێوە ی ئەم خالانە ی خواره وە دا دەبێت:

پینگە ی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) لە ژياندا، فەزلی، شیکردنە وە ی زمانە وانیانە ی، پایە کانی، مەرجه کانی، واتای، داخواییه کانی و ئایا چ کاتێک وتنی سوودی دەبێت بۆ مەرۆف و چ کاتیکیش سوودی نابێت . . . جا پشت بە خودای گە وەرە دەلێم:

پینگە ی وتە ی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ):

ئەم وتە یە موسوڵمانان لە بانگ و قامەت و وتار و گفتوگۆکانیاندا پایدەرگە یە نن، ئەم وتە یە؛ زەوی و ئاسمانی پێ بە نده، هۆکاری بوونی ئافراوه دی ژمارە یان هەرچە نده، هەر بۆ ئەمە ش خودای گە وەرە؛ پینگە مبه رانی ناردووه و، پەرتووکی دابە زاندووه و، شەریعە تی پازاندووه، تەرازووش؛ هەر بە م مە بە سته هەلنراون، کارنامە ش وا دانراون، بازاری بە هەشت و دۆزەخ؛ هەر لە بەر ئەو پێکخراون، ئافراوانیش هەر بە م چە شنه بوون بە دوو پێر: ئیماندار ی گەنجینه زێر؛ بیا وە پری بێهۆشی گێر، ئەم وتە یە؛ بناوانی ئافراندن و گشت کاریکە و پێوهری پاداشت و سزای گشت سەردار و هەژاریکە، ئەو حەقە یە؛ ئافراوانی لە پێناودا ئافریندراوه، پرسیار و لێپرسینه وە ش لە سەر ئەم و مافە کانی دانراوه، پاداشت و سزای بە نده کان؛ بە م پێرە وە پێکخراوه، قیبلە بۆ ئەم هەلنراوه و، دین لە سەر ئەم دامە زراوه، شمشیری جیهادیش تەنها بۆ مافی ئەم پاکێشراوه، مافی خودا لە سەر بە نده کان سەرجه مە، وتە ی چوونه ناو ئیسلامە بە دلە مە ندی نە ک بە گە مە، کلیلی مالی ئاشتییه، کە بە هەشتی پاک لە خە مە، ئەوە ل و ئاخری خە لکی؛ بەرپرسن لە ما ک و چە مکی، هیچ بە نده یە ک تێناپەرێ تا دوو پرسیری لێ دە کړی: چیتان دە پەرست، وە لامی پینگە مبه رانتان بە چی دایە وە؟ جا وە لامی یە کە میان؛ بریتییه لە بە جیگە یاندنی داخواییه کانی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) لە: شارەزایی و برۆای دل و کردە وە، دووە میشیان: بە دیهێنانی داخواییه کانی (محمد رسول الله) لە: شارەزایی و پێرە و ی لێ و ملکه چی بۆی^(۷).

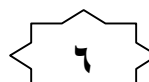
(۷) برهوانه: (زاد المعاد لابن القيم: [۲ / ۱]).



ئەم وتە یە، جوێکە رە وە ی نێوان کوفر و ئیسلامە و، وتە ی تەقوا و قولپی هەرە قایمە، ئەو وتە یە کە پینگە مبه ر ئیبراهیم کردی بە: {كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يُرْجَعُونَ} [سورة الزخرف: ۲۸]، واتە: "وتە یە کی مانگار لە نێو نە وە کەیدا، بە ئومیدی ئە وە ی بگەرێنە وە سەری"، ئەمە ئەو وتە یە؛ کە خودا بۆ خۆی شاھیدی پێدا وە و لە ئافراوە کانی ش فریشتە کان و زانایانیش ئەم شاھیدییه یان پێدا وە، خودای گە وەرە فەرموویە تی: {شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} [سورة آل عمران: ۱۸]، واتە: "خودا شاھیدی دەدا، هەر وە ها فریشتە کان و زانایانیش؛ کە هیچ خودایە ک جگە لە ئەو نییه و خودایە کی دادپەر وەرە، هیچ خودایە ک جگە لە و نییه و خودایە کی گە وەرە و کاربە جێیه"^(۴)، ئەم وتە یە؛ وتە ی پاکنیازی (ئیخلاص) و شاھیدی راستی و بانگە وازی حە ق و پاکانە یە لە شیرک، هەر لە بەر ئەمیش ئافراوە کان ئافریندراون، هەر وە ک خودای گە وەرە فەرموویە تی: {وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ} [سورة الذاریات: ۵۶]، واتە: "جنۆکە و مەرۆم تەنها بۆ پەرستنم نە بێت بۆ هیچی دیکە م نە ئافرانندوون"، پینگە مبه رانی ش هەر بە م بۆنە یە وە نێردراون و، پەرتوو کە کانی ش هەر لە بەر ئەمە دابە زیندراون، هەر وە ک دە فەرموێت: {وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ} [سورة الأنبياء: ۲۵]، واتە: "پیش تۆیش هەر پینگە مبه ریکمان نارد بێت؛ وە حیمان بۆ کردووه کە: هیچ خودایە ک جگە لە من نییه، جا هەر من بپەرستن"، هەر وە ها فەرموویە تی: {يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ} [سورة النحل: ۲]، واتە: "فریشتان دە نێرێتە خواری بە وە حی، لە فەرمانی خۆی بۆ سەر هەر کە سێک خۆی بیە وێت لە بە نده کانی؛ کە خە لک بترسێن، بە وە ی کە هیچ خودایە ک نییه بێجگە لە من، جا لێم بترسن".

ئێبن عویینه دە فەرموێت: "خودا هیچ نیعمە تیکی نە دا وە بە بە نده کانی کە لە پێناساندنی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) گە وەرە تر بێت، وە (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بۆ خە لکی بە هەشت

(۴) برهوانه: (مجموعة التوحيد: [۱۰۵ , ۱۶۷]).



وهك ئاوى سارد وایه بۆ خەلکی دنیا^(۵)، ئەوێ بیلێت مأل و خوینی پارێزراو دەبێت، هەرکە سێکیش نکوولیی بکات ئەو مأل و خوینی فەرۆیه، لە فەرموودەى سەحیددا هاتوووە کە پێغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی: «من قال : لا إله إلا الله ، وكفر بما يعبد من دون الله حرم ماله ودمه وحسابه على الله»^(۶)، واتە: " هەرکێ بلیت (لا إله إلا الله) و بێباوەر بێت بە هەرچیەک کە جگە لە خودا دەپەرستێت؛ ئەو مأل و خوینی حەرەم دەبێت و ئێتر حسابی دیکەى لای خودایە ."

هەرۆها ئەم و تەیه یەكەم شتە کە لە کافران داوا دەکەیت کاتێک کە بانگ دەکەین بۆ ئیسلام، پێغەمبەر (ﷺ) کاتێک کە موغازی نارد بۆ یەمەن؛ پێی فەرموو: "تۆ دەچیتە لای خەلکێک کە ئەهلی کیتابن، با یەكەم شتێک کە بانگیان دەکەیت بۆی؛ شایە تمانی (لا إله إلا الله) بێت"^(۷).

بەم شێوەیە بۆت دەركەوت کە (لا إله إلا الله) چ پێگەیهکی لە دیندا هەیە و لە ژياندا چەندە گرنگە، هەرۆها زانیت کە ئەمە یەكەمین واجبی سەرشارنی بەندەکانە، چونکە ئەمە ئەو بناغەیه بەرجەستە دەکات کە هەموو کارەکانی دیکەى لەسەر بەندە .

فەزێ و تەهی (لا إله إلا الله):

ئەم و تەیه فەزێکی مەزن و جێگەیهکی تاییبەتی لای خودا هەن، هەرکە سێک بە پاستگۆیی بیلێت؛ خودا دەیاخاتە بەهەشت، هەرکێش بە درۆزنی بیلێت؛ ئەوە خوین و مالی پارێزراو دەبێت و حسابی دیکەى دەکەوێتە لای خودای گەرۆ، ئەم و تەیه لەگەڵ ئەوێ کە پیتەکانی کەمن و لەسەر زمانیش ئاسانە؛ بەلام لە ترازوودا گەلیک سەنگینە، لە ئەبو سەعیدی خودرییەو (ﷺ) کە پێغەمبەری خودا (ﷺ) فەرموویەتی: «قال موسى عليه السلام: يا رب علمني شيئا أذكرك به

(۵) بپوانە: (مجموعة التوحيد: [۱۰۵ ، ۱۶۷]).

(۶) بپوانە: (كلمة الإخلاص لابن رجب: [۵۲-۵۳]).

(۷) لە گێڕانەوێ: بوخاری: (۴۰۹۰) و موسلیم: (۱۹).

وأدعوك به؟ قال: يا موسى قل: لا إله إلا الله، قال: يا رب كل عبادك يقول هذا، قال: قل: لا إله إلا الله، قال: لا إله إلا أنت، يا رب إنما أريد شيئاً تخصني به، قال: يا موسى لو كان السماوات السبع وعامرهن غيري والأرضين السبع في كفة ولا إله إلا الله في كفة مالت بهن لا إله إلا الله»^(۸)، واتە: "موسا (ﷺ) گوتی: خودایە شتێکم فێر بکە کە یادی تۆی پێ بکەم و پێی پارێمەوێ لێت؟ خودا فەرمووی: ئەو موسا! بلی: (لا إله إلا الله)، موسا گوتی: خودایە! خۆ هەموو بەندەکانت ئەمە دەلێن، خودا فەرمووی: تۆ بلی (لا إله إلا الله)، گوتی: خۆ هیچ خودایەکی پاستەقین نییە جگە لە تۆ، بەلام خودایە من دەمەوێت شتێک تاییبەت بکەیت بە منەو، خودای گەرۆ فەرمووی: ئەو موسا ئەگەر هەر حەوت ئاسمان و ئاوێدانکەرۆه کانیشیان بێجگە لە خۆم لەگەڵ حەوت چینهی زەوی بخەیتە تاییبەت و (لا إله إلا الله) ش بخەیتە تاییبەت دیکە؛ ئەو (لا إله إلا الله) لەوانی دیکە سەنگینترە"، ئەم فەرموودەیه، بەلگەیه لەسەر ئەوێ کە (لا إله إلا الله) باشتەری زیکرە، وە لە فەرموودەیهکی عەبدوللای کورپی عەمرادا (ﷺ) هاتوووە کە پێغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی: «خير الدعاء دعاء يوم عرفة، وخير ما قلت أنا والنبيون من قبلي: لا إله إلا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير»^(۹)، واتە: "باشترین لالە؛ لالەى پۆژی عەرەفەیه و، باشتەری و تەش کە من و پێغەمبەرانی پێش منیش گوتوویمان؛ بریتییە لە: (لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك

(۸) لە گێڕانەوێ حاکم و ئیبن حیبان، بەلام ئەم فەرموودەیه لاوازه، بەپێی گوتەى شێخ ئەلبانی، بپوانە: (ضعيف الترغيب والترهيب) ف ژ: (۹۲۳)، هەرۆها: (التعليقات الحسان على صحيح ابن حبان) ف ژ: (۶۱۸۵). بەلام هەر لەم بارەیهو فەرموودەیهکی سەحیح هاتوووە، کە باسی پاسپاردەى کاتى سەرەمەرگی پێغەمبەر نوح (ﷺ) دەکات بۆ کورەیهى، تێدا دەفرمویت: "فرمانت پێدەكەم بە (لا إله إلا الله)، چونکە ئەگەر هەر حەوت ئاسمان و هەر حەوت زەویەكە بخێتە تاییبەتێکى ترازوووه و (لا إله إلا الله) ش بخێتە تاییبەتێکێ؛ ئەو (لا إله إلا الله) لەوان قورستر دەردەچوو ..."، لە گێڕانەوێ بوخاری لە (الأدب المفرد) دا و ئەحمەد و بەیەهقیش لە (الأسماء) دا، بپوانە: (سلسلة الأحاديث الصحيحة): ف ژ: (۱۳۴).

(۹) لە گێڕانەوێ تیرمزی، شێخ ئەلبانی بە حەسەنى داناره، بپوانە: (صحيح سنن الترمذي): ف ژ: (۳۵۸۵).

وله الحمد ، وهو على كل شيء قدير) = هیچ خودایه کی راسته قینه نییه؛ جگه له ئەللا به تنهها و هیچ هاوه لیککی نییه، مولک هەر هی ئەوه و سوپاسیش هەر بۆ ئەو، وه به سەر هه موو شتیکیشدا توانایه".

هەر لهو فره موودانهش که سهنگینی ئه م وتهیه دهسه لمینین له ترازوودا؛ ئەوهی که هەر عه بدوللای کورپی عه مر (ﷺ) دهگێڕێته وه که پیغه مبه ر (ﷺ) فره موویه تی: «یصاح برجل من أمي على رعوس الخلاق يوم القيامة، فينشر له تسعة وتسعون سجلا كل سجل منها مد البصر، ثم يقال: أتنكر من هذا شيئا؟ فيقول: لا يا رب، فيقال: ألك عذر أو حسنة؟ فيهاب الرجل فيقول: لا . فيقال: بلى إن لك عندنا حسنة، وإنه لا ظلم عليك. فيخرج له بطاقة فيها أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله ، فيقول : يا رب ، ما هذه البطاقة مع هذه السجلات؟ فيقال: إنك لا تظلم. فتوضع السجلات في كفة والبطاقة في كفة فطاشت السجلات وثقلت البطاقة»^(١٠)، واته: " پۆژی قیامهت پیاویکی ئۆمه ته که م به به رچاوی هه موو ئافراوه کانه وه بانگ دهکریت؛ نه وه د و تۆ قه والهی بۆ ده که نه وه که هەر قه والهی که به قه د ماوه ی بینینی چا و ده بێت، پاشان پێی دهوتریت: هیچ لاریت هه یه له مه؟ ده لیت: نه خیر خودایه، پێی دهوتریت: هیچ بیانوویه ک یان چاکه یه ک شک ده به یه؟ پیاوه که ده ترسیت و ده لیت: نه خیر، پێی ده گوتریت: به لئ چاکه یه کت لای ئیمه هه یه و هیچ سته میکت لیناکریت لیره، جا کارتیکی بۆ ده رده هینن؛ شایه تمنانی (أشهد أن لا إله إلا الله ، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله) ی تیدایه، پیاوه که ده لیت: خودایه! ئه م کارته چ بایه خیکی هه یه له به رامبه ر ئەو هه مووه قه والهی ده؟ پێی ده گوتریت: تۆ سته مت لیناکریت، ئەوجا قه واله کان ده خریته تایه کی ترازوو و کارته کهش ده خریته تایه که ی دیکه، که چی قه واله کان له بیسه نگیدا ده فرین و کارته کهش له قورسیدا داده به زیت".

ئە م وته مه زنه؛ فه زلی زۆر و زه به ندی هەن، حافی ز ئیبن په جه ب له نامیلکه ی (کلمة الإخلاص) دا کۆمه لیکبانی لئ باس کردووه و بۆ هەر

(١٠) له گێڕانه وه ی ترمیزی و ئیبن ماجه و ئه حمده، شیخ ئەلبانی به سه حیجی داناه، بڕوانه: (سلسلة الأحاديث الصحيحة) ی شیخ ئەلبانی: ف ٣: (١٣٥).

فه زلیکیش به لگه ی هیناوه ته وه، له وانه: ئە م وته یه نرخ ی به هه شته، هه رکه سیک دوا یین وته ی بێت ده چیته به هه شت، ده رباز بوونه له ئاگر، لیخۆشبوون مسۆگه ر ده کات، باشت رین چاکه یه، تاوانه کان ده سرپێته وه، هه موو له مپه ریک تیپه ر ده کات تا ده گاته لای خودای گه وره، ئە و وتاره یه که خودا بڕوا به بیژه ره که ی ده کات، باشت رین وته ی پیغه مبه رانه، باشت رین زیکه ر، باشت رینی کرده وه کانه و زۆر ترین پاداشتی هه یه، به قه د ئازاد کردنی کۆیله یه ک ده بێت، په ناگه یه له شه ی تان، ئارامبه خشی ترسی گۆر و سامی حه شره و، درووشمی ئیماندارانه کاتیک که له گۆر پاست ده بنه وه، هه روه ها: هەر هه شت ده رگا که ی به هه شت ده کریته وه بۆ هه رکه سیک که گو تیبیتی، جا له هەر ده رگایه که وه بیه ویت ده چیته ژووری، هه روه ها ئەهلی ئە م وته یه گه رچی به هۆی که مه ترخه مییان له مه ر مافه کانی بچه دۆزه خ؛ به لām ئاخری هەر ده بی بینه ده ری، ئە مه سه ردی پی باسی ئە و فه زلانه ن؛ که ئیبن په جه ب له و نامیلکه یه یدا هیناوانی و به لگه ی بۆ هه ری هه کیکیشیان هیناوه ته وه .

شیکردنه وه ی زمانه وانییانه ی (لا إله إلا الله):

دیاره که تیگه یشتن له واتای پرسته یه ک به نده به شیکردنه وه ی له پووی زمانه وانیه وه؛ هه ربۆیه زانایان (په حمه تی خودایان لینبیت) گرنگیان داوه به شیکردنه وه ی وته ی (لا إله إلا الله).

گوتوویانه: (لا) نه ریکاری جنسه، (إله) ناوه نه ریکراوه که یه و پۆنراوه له سه ر (سه ر = فتح)، گوزاره که ی لابراره و بریتییه له (حق)، واته: (لا إله حق = هیچ خودایه کی راسته قینه نییه)، (إلا الله) هه لاواردنه له گوزاره (بۆردار = مرفوع) هکه، (إله) یش واته: په رستراو، ئە و خودایه ی دلّه کان ده پیه رستن و نیازی ده که ن، به ته مای وه ده سه ته یانی قازانجیک یان لادانی زیانیک.

پایه کانی (لا إله إلا الله):

وته ی (لا إله إلا الله) دوو پایه ی هه یه:

پایه ی یه که م: نه ری کردن.

پایه ی دووه م: ئە ری کردن.

نەری کردن واتە: نکوولی کردنی خوايه تیی تیکرای ئافراوه کان، جگه له خودای ئافرینه ریان.

نەری کردنیش واتە: چه سپاندنی خودایه تی بۆ (ئەللاً) (سبحانه وتعالی)، که تهنه ئەو خودای راسته قینه یه، وه هەرچی جگه له (ئەللاً) که هاوه لپه رسته کان کردوویانه به خودای خویان؛ هەر هه موویان درۆینه و پووچه لێ، خودای گه وره فەرموویه تی: {ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ} [سورة الحج: 62]، واتە: "ئەو له بهر ئەوهی که هەر (ئەللاً) راسته و هەرشتیکی جگه له و که هاواری ده که نێ پووچه له".

ئیمامی ئیبنو لقه ییم ده فەرمویت: "ده لاله تی وتهی (لا إله إلا الله) له سه ر سه لماندنی خودایه تیی (ئەللاً)؛ گه وره تره له وهی که بلیت: (الله إله = ئەللاً خودایه)، چونکه وتهی (الله إله = ئەللاً خودایه)؛ خودا بوونی جگه له ئەللاً نەری ناکات، به پیچه وانهی وتهی (لا إله إلا الله) که خودایه تی تاییه ت ده کات به (ئەللاً) و نەری خودایه تیی جگه له (ئەللاً) ده کات، هەرکه سیکیش وشه ی (إله) به واتای "توانای داهینه ر" لیکداته وه؛ ئەو هه له یه کی زۆر گه وره ی کردووه.

شیخ سوله یمان بن عه بدوللاً له شه رهی (کتاب التوحید) دا ده فەرمویت: "ئەگه ر بگوتریت واتای خودا و خودایه تی پوون بووه ته وه؛ ئەی وه لāmی ئەو وته یه چیه که ده لیت: (إله) واتە "توانای داهینه ر" یان ده سه ته واژه ی له م چه شنە؟ ده لێن: وه لāmی ئەمه له دوو پوووه ده بیت، یه کیکیان: ئەم قسه یه داهینه راوه و هیچ زانایایه ک و هیچ پیشه وایه کی زمانه وانی شتی وای نه گوتووه، وه وته ی زانایان و پیشه وایانی زمانه وانی به و چه شنە یه که ئیمه پیشتەر باسما ن کرد، ئیدی ئەم وته یه پووچه له، دووه م: گریمان ئەم قسه یه راستیش بیت؛ ئەوه ده بیت له لیکدانه وه یه ک له باره ی پیداو یستی (إله = خودا) وه، چونکه ئاشکرایه که پیوسته (إله = خودا) ئافرینه ر بیت و توانستی داهینانیشی هه بیت، ئەگه ر وه ها نه بیت ئەوه خودای راسته قینه نییه؛ ئەگه رچی ناویش نرابیت خودا، جا مه به ست له م قسه یه ئەوه نییه که هەرکه سیکی بزانت خودا توانستی داهینانی

هه یه؛ ئیتر ئەوه چوو ته ناو ئیسلام و مه به ستی (لا إله إلا الله) ی به جیگه یاندووه، هیچ که سیکیش ئەم قسه یه ناکات، چونکه ئەگه ر وابیت؛ ئەوه ده شیت کافره کانی عه ره ب موسولمان بووبن، جا ئەگه ر بیت و هه ندیک له خه لکانی سه رده مانی دوا یی مه به ستیان ئاوا بووبیت؛ ئەوه هه له یه و به به لگه ی شه ر و ئاوه زیش به رپه رچه " (۸۷).

مه رجه کانی (لا إله إلا الله):

ئەم وته یه سوود به بیژره که ی ناگه یه نیت به حه وت مه رج نه بیت: یه که م: (العلم) زانین، واتە: زانینی واتا که ی له پووی "نەری و نەری" وه . دووه م: (الیقین) دلنیا یی، واتە: زانینیکی ته واو که هه موو گومانیک بتارینیت. سییه م: (الإخلاص) دلسوژی، واتە: ته نها له بهر خودا بیت و شیرک بتارینیت.

چاره م: (الصدق) راستگویی، واتە: به راستگویی بلیت به جوړیک ریگه به نیفاق نه دات.

پینجه م: (الحبه) خو شه ویستی، واتە: خو شه ویستی بۆ هەر شتی که ئەم وته یه بیگریته وه و دلخۆش بوون پئی.

شه شه م: (الانقياد) ملکه چی، واتە: ملکه چ بوون بۆی به جیبه جی کردنی مافه کانی که بریتییه له کرده وه واجبه کان، ئەویش به دلسوژی بۆ خودا به ته نها و به ته مای په زامه ندیی ئەو.

حه وته م: (القبول) قبول کردن، واتە: هه رچییه ک ئەم وته یه ده یگه یه نیت؛ قبولی بکه یه ت و لاریت لێ نه بیت. (فتح المجید: [۹۱])

ئەم مه رجه نه؛ زانایان له و ده قانه ی قورئان و سوننه ته وه وه ریانگرتووه که تاییه ت به م وته شکومه نده و ماف و مه رجه کانی هاتوون.

(۸۷) بروه نه: (تیسیر العزیز الحمید: [۸۰]).

واتا و داخوایی و تهی (لا إله إلا الله):

وتهی (لا إله إلا الله) واته: هیچ په رستراویکی راسته قینه نییه جگه له تهنه خدایهک که (ئه لّلا) یه و تاک و تهنایه و هیچ هاوه لیکي نییه، ئم و ته مزنه ئه وه له خوده گریت که تیگرای ئه وانه ی جگه له (ئه لّلا) ده په رسترین؛ هیچیان خدای راسته قینه نین و دروینه و پووجه لن.

هر له بهر ئه مه یه که زور جار فرمان به په رستنی خدا؛ هاوپیچه به نه په رستنی جگه له خدا، چونکه په رستنی خدا؛ له گه ل هاوه لدانان بوی دروست نییه، خدای گه وره فهرموویه تی: {وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا} [سورة النساء: ۳۶]، واته: "خدا بپه رستن و هیچ شتیک مه که نه هاوه لی"، هه روه ها فهرموویه تی: {فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ} [سورة البقرة: ۲۵۶]، واته: "جا هه رکه سییک بیبړوا بیت به تاغوت و ئیمان به ینیت به خدا؛ ئه وه دهستی گرتوه به قولپه هه ره پته وه که که پچرانی بۆ نییه، وه خدا بیسه ر و زانایه"، هه روه ها فهرموویه تی: {وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ} [سورة النحل: ۳۶]، واته: "وه بۆ گشت ئومه تیک پیغه مبه ریکمان ناردوه؛ که خدا بپه رستن و دوور بن له تاغوت"، وه پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی: «من قال لا إله إلا الله وكفر بما يعبد من دون الله حرم ماله ودمه»، واته: "هر که سییک بلیت: (لا إله إلا الله) و بیباوه ریش بیت به هه رچییه که که جگه له خدا ده په رستریت؛ ئه وه مال و خوینی حرام ده بیت"، هه موو پیغه مبه ریکیش به ئومه ته که ی ده گوت: {اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ} [سورة الأعراف: ۵۹]، واته: "خدا بپه رستن، هیچ خدایه کی دیکه تان جگه له ئه و نییه"، .. و تا کوتایی به لگه کانی دیکه، ئیمامی ئبین په جه ب (په حمه تی خدای لیبت) ده فهرمویت: "به جیگه یانندن و پوونکرده ی ئه م و اتایه به م جوړه یه: به نده ی خدا که ده لیت: (لا إله إلا الله)؛ ئه وه ده گه یه نیت که هیچ به خدای خوی نازانیت جگه له (ئه لّلا)، خدای ئه وه یه که گوپرایه لی ده بیت و نافه رمانی ناکه یت، له بهر هه بیته و گه وره یی و، خوشویستن و ترس و ئومید و پشت پیبه ستن و

لیخواستن و لیپارانه وه، ئه مانه ش هه مووی بۆ (ئه لّلا) نه بیت په و نییه .

هر له بهر ئه مه بوو کاتیک که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) به کافره کانی قوره یشی فهرموو: بلین: (لا إله إلا الله)؛ گوتیان: {أَجْعَلِ الْأَلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ} [سورة ص الآية: ۵]، واته: "چون ئه و هه موو خدایه - بته کان - به به درو ده زانیت و ده لیت هر یه که خدا راسته؛ به راستی ئه مه شتیک زور سهیره"، ده بینیت که به جوړیک له م و ته یه تیگه یشتن؛ که په رستنی بته کان هه موو پووجه ل ده کاته وه و په رستش تاییه ت ده کات به خدا وه به تاک و تهنه، جا ئه وانیش ئه مه یان نه ده ویست، به م و اتایه پوون بووه وه که واتا و داخوایی (لا إله إلا الله) بریتیه له: په رستنی خدا به تاک و تهنه و وازه ینان له په رستنی غه یری خدا، به نده ی خدا که ده لیت: (لا إله إلا الله) ئه وه پایده گه یه نیت که پیویسته تهنه خدا بپه رستیت و په رستنی غه یری خدا به پوچه ل ده زانیت، وه که په رستنی بت و گور و خواناسان و پیواچاکان، به مه ش ئه وه پوچه ل ده بیت وه که گوپه رسته کانی ئه مپو و هاوشیوه کانیان واده زان و اتای (لا إله إلا الله) بریتیه له: بړوا بوون به بوونی خدا، یان که خدا خولقیته ره و توانستی داهینانی هه یه و به س و ئاله م جوړه باوه پانه، یان و بزانت (لا إله إلا الله) واته: فهرمان په وایی تهنه بۆ خدایه، وه واده زانن ئه وه ی بړوای ئاوه ها بیت و وتهی (لا إله إلا الله) به و شیوه یه لیکداته وه؛ ئیدی ئه وه یه که خوپه رستی په های به جیگه یاندوه، ئه گه ر چی هر کاریک بکات له په رستنی جگه له خدا و باوه پ بوون به مردووان و خونزیک کردنه وه لیان به قوربانی و نه ز و سوو خواردن به ده وری گوپه کانیاندا و پیروزی خواستن (تبرک) به خوله که یان، ئیدی نازانن که کافره سه ره تاییه کانی عه ره بیش له م بیروباوه په دا هاوپایان بوون و ده یانزانی که هر خدا ئافرینه ری به توانستی داهینه ره و دانیان پیدا دهنه و، ئه و په رستش هه که بۆ غه یری خدا ده یانکرد تهنه له بهر ئه وه بوو که پییان و ابو له خدا وه نزیکیان ده خاته وه، نه که له بهر ئه وه ی که ده خولقین و بزق و پوزی دهنه .

خو ئەگەر واتای (لا إله إلا الله) بهو جوړه بووایه که ئەمانه دەلێن؛ ئەوه (و موشریکه کاندانە دەکەوتەوه، بەلکوو ﷺ هیچ کیشەیهک له نیوان پیغەمبەر) دەستبەجێ دەچوون به دەم بانگه‌وازه‌که‌یه‌وه، ئەمه ئەگەر وهک ئەمانه دەلێن؛ پێی بگووتبان: دان بنین به‌وه‌ی که تهنه‌ها خودا توانایه له داهێناندا، به‌لام ئەوان ئەهلی زمانی عەرەبی بوون و دەیانزانی که ئەگەر بلێن: (لا إله إلا الله)؛ ئەوه پەرستنی بته‌کانیان به پووجه‌ل زانیوه، وه تیگه‌یشتن که ئەم وته‌یه تهنه‌ها بیژیه‌کی بیواتا نییه، هەر بۆیه لێی سلەمینەوه و گوتیان: {أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ} [سورة ص: ه]، واته: "چۆن ئەو هه‌موو خودایه - بته‌کان - به به‌درۆ دەرزانیت و ده‌لێت هەر یه‌ک خودا پاسته؛ به‌پاستی ئەمه شتیکی زۆر سه‌یره"، هه‌روه‌ک خودای گه‌وره‌ش له باره‌یانه‌وه ده‌فه‌رمویت: {إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ} * وَيَقُولُونَ إِنَّا لَا تَارِكُوا آلِهَتَنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ} [سورة الصافات: ٣٥ - ٣٦]، واته: "ئەو موشریکانه ئەگەر پێیان بگوترایه: (لا إله إلا الله) خۆیان به‌زل دەرانی * و ده‌یانگوت: ئێمه‌ وازی‌نین له پەرستنی خودا‌کانمان بۆ شاعیریکی شیت؟"، به‌مجۆره‌ ده‌یانزانی که (لا إله إلا الله) ئەوه ده‌خوازیت که واز له پەرستنی جگه‌ له خودا به‌یئن و تهنه‌ها ئەو به‌پرستن، وه ئەگەر بیانگوتایه و به‌رده‌وام بان له پەرستنی بته‌کان؛ ئەوه له‌گه‌ل خۆیان ناکۆک ده‌بوون، به‌لام گۆرپه‌رسته‌کانی ئەم‌ڕۆ گۆی ناده‌نه ئەم ناکۆکیه‌ دزیوه، دین ده‌لێن: (لا إله إلا الله) و پاشان هه‌لیده‌وه‌شێننه‌وه به پەرستنی مردووان و خۆن‌زیک‌کردنه‌وه له گۆرپه‌کانیان به‌چه‌ندین پەرستشی جو‌راوجۆر، ده‌ک داوه‌شیت ئەوه‌ی که ئەبوجه‌هل و ئەبوله‌هه‌ب لهو باشت‌ر واتای (لا إله إلا الله) یان دەرانی، **جا ئەنجام ئەهه‌یه**: هه‌رکه‌سیک ئەم وته‌یه بلێت و واتا‌که‌ی بزانیت و داخوایه‌کانی به‌ئاشکرا و نه‌ینی جیبه‌جێ بکات له نه‌ه‌یشتنی شیرک و چه‌سپاندنی پەرستش بۆ خودا له‌گه‌ل باوه‌پێکی دامه‌زراو به‌ناوه‌پۆکی و کارپێکردنی؛ **ئەوه موسوڵمانی راسته‌قینه‌یه**، هه‌ر که‌سیکیش بلێت و به‌پوالت کار به‌داخوایه‌کانی بکات، به‌لام به‌بێ باوه‌پوون به‌واتا‌که‌ی؛ **ئەوه دوو‌پوو (منافق)ه**، هه‌ر که‌سیکیش به‌زمان بلێت و به‌پێچه‌وانه‌یه‌وه کار بکات، به‌

هاوه‌لدانان که دژیت؛ **ئەوه کافره، ئەگه‌رچی هه‌زاران جاریش بیلێت**، چونکه به‌کاره‌که‌ی؛ گوتنه‌که‌ی پووجه‌ل ده‌کاته‌وه، هه‌ربۆیه ده‌بیت له‌گه‌ل گوتنی ئەم وته‌یه‌دا واتا‌که‌ی بزانیت، چونکه زانینی واتا‌که‌ی هۆکاره بۆ به‌جیگه‌یاندنی داخوایه‌کانی، خودای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: {إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ} [سورة الزخرف: ٨٦]، واته: "مه‌گه‌ر ئەوانه‌ی که به‌پاستی شاهیدی ده‌ده‌ن و حه‌قیقه‌تی ئەو شاهیدییه‌ش دەرزن"، جا ئامانج له‌م وته‌یه؛ بریتییه له: به‌جیگه‌یاندنی داخوایی ئەم وته‌یه، که له‌وازه‌یتان له‌پەرستنی جگه‌ له‌خودا و، پەرستنی خودا به‌تاک و ته‌نه‌ادا، به‌رجه‌سته ده‌بیت.

گوتنی (لا إله إلا الله) چ کاتی‌ک سوود به‌م‌رو‌ف ده‌گه‌یه‌نیت؟

پێشتر گوتمان گوتنی (لا إله إلا الله) پێویسته‌هاو‌پێچ بیت به‌زانینی واتا‌که‌ی و کارکردن به‌داخوایه‌که‌ی، به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی هه‌ندیک ده‌ق هه‌ن که ره‌نگه‌ گومانی ئەوه‌یان لێ‌کرت؛ که تهنه‌ها گوتنی ئەم وته‌یه به‌سه، وه‌ خه‌لکانیکیش به‌م جو‌ره‌ گومان‌وه‌ گیرۆده‌ بوون؛ له‌به‌ر ئەمه‌ پوونکردنه‌وه‌ی ئەم پرسه‌ پێویست بوو، بۆ لابردنی ئەم گومانه‌ لا که‌سانیک که‌پاستیان ده‌و‌یت، شیخ سوله‌یمان بن عه‌بدوللا (ره‌حه‌متی خودای لێ‌بێت) له‌باره‌ی ئەم فه‌رمووده‌یه‌ی عه‌تبان‌وه: «فإن الله حرم على النار من قال لا إله إلا الله يبتغي بذلك وجه الله»^(١٢)، واته: "هه‌رکه‌سیک بلێت: (لا إله إلا الله) و مه‌به‌ستی پێی تهنه‌ها خودا بیت؛ ئەوه خودا حه‌رامی ده‌کات له‌ئاگر"، شیخ سوله‌یمان له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمویت: "بزانه که فه‌رمووده‌گه‌لێک هه‌ن به‌پوالت ئەوه ده‌گه‌یه‌ن که هه‌ر که‌سیک تهنه‌ها شایه‌تمان به‌یئیت ئەوه ناچیته‌ ئاگره‌وه، وه‌ک ئەم فه‌رمووده‌یه و فه‌رمووده‌که‌ی ئەنه‌س که ده‌لێت: "پێغه‌مبەر (ﷺ) به‌سواری و لاخ و موعاریش له‌په‌نايه‌وه بوو؛ پێی فه‌رموو: ئەی موعار! گوتی: به‌لێ فه‌رمانت جیه‌بجیه‌ ئەی پێغه‌مبهری خودا، فه‌رمووی: هه‌ر به‌نده‌یه‌کی خودا شایه‌تمان به‌یئیت؛ بلێت: هیچ خودایه‌ک نییه جگه‌ له‌ئەللا، موحه‌مه‌دیش پێغه‌مبهری خودایه؛ ئەوه خودا

(١٢) له‌گێڕانه‌وه‌ی: بوخاری: (٤٢٥، ١١٨٦، ٥٤٠١) و موسلیم: (٣٣).

چوونه دۆزه‌خی لئ حه‌رام ده‌کات" (۱۳)، وه موسلیم له عوباده‌وه که "هر به‌نده‌یه‌کی خودا شایه‌تمان به‌ئیت؛ بلیت: هیچ خودایه‌ک نییه جگه له ئەللا، موحه‌مه‌دیش به‌نده و پیغه‌مبهری خودایه؛ ئەوه خودا چوونه دۆزه‌خی لئ حه‌رام ده‌کات"، هه‌روه‌ها فه‌رمووده‌گه‌لێک که تێیدا هاتوو: هه‌رکه‌سیک ته‌نها شایه‌تمان به‌ئیت؛ ئەوه ده‌چیت به‌هه‌شت، به‌لام ئەوه‌ی تیدا نییه که له دۆزه‌خ حه‌رام ده‌کریت، له‌وانه: ئەم فه‌رمووده‌یه‌ی ئەبوهوره‌یره: که له‌گه‌ل پیغه‌مبهر (ﷺ) له ته‌بووک بوون... تا: پیغه‌مبهری خودا (ﷺ) فه‌رمووی: شاهیدی ده‌ده‌م که هیچ خوایه‌ک نییه بیجگه له ئەللا و منیش پیغه‌مبهری خودام، هر به‌نده‌یه‌ک به‌م شایه‌تمان به‌گاته خودا و گومانی نه‌بی‌ت؛ خودا به‌هه‌شتی لئ قه‌ده‌غه ناکات" (۱۴)، شیخ سوله‌یمان ده‌للیت: "باشترین شتیک که له واتای ئەمه‌دا گوتراییت؛ ئەوه‌یه که شیخی ئیسلام ئیبن ته‌یمیه و غه‌یری ئەویش گو‌توویانه: ئەم فه‌رموودانه ته‌نها له‌مه‌ر که‌سانیکن که بیلین و له‌سه‌ری بمرن - هه‌روه‌ک به‌کو‌تبه‌ندیش هاتوو - وه به‌پاکی و دلنیا‌یی له‌دله‌وه بی‌ت و هیچ گومانی لئی نه‌بی‌ت و، به‌راستی و په‌رۆشی بی‌ت، چونکه حه‌قیقه‌تی یه‌کخوا‌په‌رستی پاکشانی گیانه به‌ره‌و لای خودا به‌ته‌واوی، جا هه‌ر که‌سیک له‌دله‌وه به‌پاکی (ئیخلا‌س) شاهیدی بدات که هیچ خودایه‌ک نییه جگه له ئەللا؛ ئەوه ده‌چیت به‌هه‌شت، چونکه ئیخلا‌س بریتییه له پاکشانی دل بۆ لای خودای گه‌وره، به‌وه‌ی که تۆبه‌ی راسته‌قینه بکات له تاوانه‌کانی، جا ئەگه‌ر له‌سه‌ر ئەو حاله‌ بمریت؛ ئەوه ئەو پاداشته ده‌چیرت، چونکه فه‌رمووده‌ی په‌یده‌رپه‌ی (متواتر) هاتوون، که هه‌ر که‌سیک گو‌تبیتی (لا إله إلا الله) و به‌ئنده‌زی دهنکه‌جۆیه‌ک و به‌قه‌د خه‌رده‌لیک و ئەوه‌ندی گه‌ردیله‌یه‌ک که‌لک له‌دلیدا بی‌ت؛ ئەوه له‌ناگه‌ ده‌هینریت ده‌رئ، هه‌ر به‌و چه‌شنه‌ش هاتوو که زۆریک له‌وانه‌ی که ده‌لین (لا إله إلا الله) ده‌چنه دۆزه‌خ و پاشان ده‌هینرینه ده‌رئ، هه‌روه‌ها که خودا حه‌رامی کردوو له‌سه‌ر ناگه‌ر که شوینه‌واری سوژده‌ی م‌رؤفه‌کان بخوات، چونکه ئەوانه نو‌ی‌ژیان

(۱۳) ئەمیش هه‌ر له‌گێڕانه‌وه‌ی: بوخاری: (۱۲۸) و موسلیم: (۲۲).

(۱۴) له‌گێڕانه‌وه‌ی: موسلیم: (۲۷).

کردوو و سوژده‌یان بۆ خودا بردوو، وه هه‌ر به‌په‌یده‌رپه‌ی هاتوو که هه‌ر که‌سیک بلیت: (لا إله إلا الله) و شایه‌تی بدات که هیچ خودایه‌ک نییه جگه له ئەللا و موحه‌مه‌دیش پیغه‌مبهری خودایه؛ ئەوه خودا ناگه‌ری لئ حه‌رام کردوو، به‌لام به‌کو‌ت و به‌ندی قورسه‌وه هاتوو، وه زۆربه‌ی ئەوانه‌ی که ده‌یلین؛ نه ئیخلا‌س ده‌زانن نه‌یه‌قین، هه‌ر که‌سیکیش ئەوه نه‌زانیت ئەوه ترسی ئەوه‌ی لێده‌کریت که له‌سه‌ره‌مه‌رگدا لئی بشیویت و نه‌توانیت بلیت، وه زۆرینه خه‌لک که ده‌یلین به‌چا‌ولیکه‌ری و خو‌پ‌پ‌گرتن (عه‌ده‌ت) ده‌یلین، ئیمان تیکه‌ل به‌کانگه‌ی دلایان نه‌بووه، له‌م جۆره که‌سانه پتر له‌کاتی مردن و له‌نیو گۆر‌دا لێیان ده‌شیویت، وه‌ک له‌فه‌رمووده‌دا هاتوو که ده‌للیت: «سمعت الناس يقولون شيئا فقلته» (۱۵)، واته: "گویم لێبوو خه‌لک ده‌یانگو‌ت ئیدی منیش گوتم"، زۆربه‌ی کار و کرده‌وه‌ی ئەمانه ته‌نها چا‌ولیکه‌رییه و لاسایی کردنه‌وه خه‌لکیه، نزیکترین خه‌لکیش له‌وته‌یه‌ی خودای گه‌وره‌وه که ده‌فه‌رمو‌یت: {بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّهُتَدُونَ} [سورة الزخرف: ۲۲]، واته: "به‌لکو‌و گو‌تیان: ئی‌مه باب و با‌پ‌ر‌نا‌مان له‌سه‌ر دینی‌ک دیوه، ئی‌مه‌ش هه‌ر له‌سه‌ر ئەو جی و پ‌ی‌یه‌ی ئەوان ده‌رۆین"، جا به‌م شیوه‌یه؛ هیچ ناکۆکی و ناسازییه‌ک نییه له‌نیوان فه‌رمووده‌کاندا، چونکه ئەگه‌ر به‌ئیخلا‌س و یه‌قینیکی ته‌واوه‌وه بیلیت؛ ئەوه له‌م دۆخه‌دا هه‌رگیز پ‌ی‌دا‌گر نای‌یت له‌سه‌ر تاوانیک، له‌به‌ر ئەوه‌ی تیروته‌واویی ئیخلا‌س و یه‌قینه‌که‌ی وا ده‌خ‌وا‌زیت که خودای له‌هه‌موو شتیک خۆشتر بو‌یت، سه‌ره‌نجام هیچ ئاره‌زوویه‌کی بۆ حه‌رام و هیچ ر‌ق‌ی‌کی بۆ فه‌رمانی خودا له‌دلا نای‌یت، جا ئەمه‌یه که حه‌رام ده‌کریت له‌ناگه‌ر، ئەگه‌رچی پ‌ی‌ش ئەوه گونا‌ه‌یشی هه‌بو‌ی‌ت، چونکه ئەو ئیمان، ئەو ته‌وبه‌یه، ئەو ئیخلا‌سه و ئەو یه‌قینه هیچ تاوانیکی ناهێ‌لیته‌وه و ده‌یس‌پ‌ر‌ته‌وه، وه‌ک چۆن شه‌و به‌پ‌و‌ژ ده‌س‌پ‌ر‌ته‌وه". لێره‌دا قسه‌که‌ی شیخ سوله‌یمان (په‌حه‌مه‌تی خودای لێ‌بی‌ت) کو‌تایی هات (۱۶).

(۱۵) له‌گێڕانه‌وه‌ی: بوخاری: (۸۶) موسلیم: (۹۰۵).

(۱۶) ب‌ه‌وانه: (تیسیر العزیز الحمید بشرح کتاب التوحید: [۶۶-۶۷]).

وه شيخ موحه ممد بن عه بدلوله ههاب (رهحه ته خدای لیبت) له کتبی (کشف الشبهات) دا دهفه رموت: "ئه وانه گومانیکي دیکه یان ههیه، دهلین: پیغمبر (ﷺ) سهرزه نشتی ئوسامه ی کرد کاتیک کابرایه کی کوشت پاش ئه وهی که گوتی (لا إله إلا الله) و پیی فهرموو: "ئه وه کوشت پاش ئه وهی که گوتی (لا إله إلا الله)؟" (۱۷)، ههروه ها فهرموده ی دیکه ش له باره ی وازهینان له ئه وهی ئه و وتهیه بلت. جا مه به سستی ئه و نه فامانه ئه وهیه که: هه ره که سیک ئه و وتهیه بلت کافر نابیت و ناکوژیت ئه گهرچی هه ره کاریکش بکات، جا به و نه فامانه دهگوتیت: خو دیاره که پیغمبره ی خودا (ﷺ) دژی جووله که دهجهنگی و که نیزه کیشی لیده گرتن؛ که چی دهشیانگوت (لا إله إلا الله)، هاوه له کانی پیغمبره ی خوداش (ﷺ) دژی به نی حنیفه جهنگین له کاتیکدا که شایه تمانیان دهگوت به وهی که هیچ خودایه ک نییه بیجگه له ئه لا و موحه ممدیش پیغمبره ی خودایه، نویشیان دهکرد و خویشیان به موسولمان دهزانی، ههروه ها ئه وانه ی که عهلیی کوری ئه بوتالیب سوتاندنی، خو ئه م نه فامانه خویشان دهلین: ئه وهی نکوولی زیندوو بوونه وه بکات؛ ئه وه کافر دهبت، ئه گهرچی بشلت: (لا إله إلا الله)، وه هه ره که سیک نکوولی شتیک له پایه کانی ئیسلام بکات ئه وه کافر دهبت و دهسکوژیت، ئه گهرچی بیشیلیت، جا چو ئه گهر نکوولی شتیک له لقه کانی دین بکات سوودی نابیت بوی؛ به لام سوودی دهبت بوی ئه گهر نکوولی یه کخوپه رستی بکات؛ که بناغه و لوتکه ی دینی پیغمبرانه؟! ئاخر ئه م دوزمنانه ی خودا له واتای فهرموده که تیغه گیشتون" (۱۸).

ههروه ها دهفه رموت: "سه باره ت به فهرموده که ی ئوسامه، ئه وه کابرایه کی کوشت که موسولمان بوونی خوی راگه یاند، له به ره ئه وهی که وایزانی له ترسی گیان و مالی موسولمان بوونی خوی راده گه یه نیت، که سیکش موسولمانه تی

(۱۷) له گێرانه وهی: بوخاری: (۴۲۶۹، ۶۸۷۲).

(۱۸) بروه: (مجموعه التوحید: [۱۲۰ - ۱۲۱]).

خوی ئاشکرا بکات؛ دهبت وازی لیبهینریت تا پیچه وانه ی ئه وهی لی درده که ویت، خودای گهره له م بارهیه وه ئه مه ی دابه زاند: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا} [سورة النساء: ۹۴]، واته: "ئه ی ئه وانه ی که ئیماننان هیئاوه! ئه گهر چوون بو جیهاد له پیناوی خودا؛ شتان پوون بکه نه وه"، واته: قایمکاری بکن له کاره کانتاندا و لیی ورد ببه وه، ئه م ئایه ته به لگه یه له سه ره ئه وهی که واجبه دهستی لیبه لگیریت و لیی ورد بیته وه، جا ئه گهر شتیک لیده رکه وت که پیچه وانه ی موسولمانیتی ئه و بوو؛ ئه وسا دهکوژیت، له به ره گوته ی (فتبینوا)، خو ئه گهر پاش لیورد بوونه وه ش هه ره نه کوژابا؛ ئه و کاته لیورد بوونه وه ش بی مانا ده بوو، ههروه ها فهرموده که ی دیکه و هاوشیوه کانیشی؛ هه مان واتایان ههیه که باسمان کرد، که هه ره که سیک موسولمانیتی و یه کخوپه رستی ئاشکرا کرد؛ ئه وه دهبت وازی لیبهینریت، مه گهر به پیچه وانه وه شتیک لیده رکه ویت که ناکوژ بیت له گه ل پواله ته که دا.

به لگه ش له سه ره ئه مه؛ ئه وهیه که پیغمبریک (ﷺ) که فهرموویه تی: "ئه وه کوشت پاش ئه وهی که گوتی (لا إله إلا الله)؟"، وه فهرموویه تی: «أمرت أن أقاتل الناس حتى يقولوا لا إله إلا الله» (۱۹)، واته: "فه رمانم پیدراوه که له گه ل خه لکی به نهنگیم تاکوو دهلین: (لا إله إلا الله)؛ ئه و پیغمبره (ﷺ) هه مان پیغمبره که له باره ی (خه واریج) وه فهرموویه تی: «أينما لقيتموهم فاقتلوهم ، لئن أدرکتهم لأقتلنهم قتل عاد» (۲۰)، واته: "له هه رکوییه ک پینان گیشتن؛ بیانکوژن، ئه گهر پینان بگه م دهیانکوژم وه ک کوشتاری قهومی (عاد)، ئه مه له گه ل ئه وهی که له هه موو که س زووتر (لا إله إلا الله) یان دهگوت، ته نانه ت هاوه له به ریزه کان له ئاست په رستشی ئه واند؛ خو یانیا ن به که م دهزانی، زانستیشیان له هاوه لان وه رگرتوه، به لام نه (لا إله إلا الله) دادی دان؛ نه په رستشی زو و زه به ند و نه بانگه شه ی ئیسلامه تیش، ئه مه ش له به ره ئه و

(۱۹) له گێرانه وهی: بوخاری: (۲۴، ۳۹۲).

(۲۰) له گێرانه وهی: بوخاری: (۳۶۱۱، ۵۰۵۷، ۶۹۳۰) و موسلیم: (۱۰۶۴).

به ره له سستییهی که به رامبر به شریعت لیئانه وه سهریه لدا. نه وهش که باسما کرد له جهنگان دژی جووله که و جهنگی هاوه لآن دژ به به نی حنیفه، نه ویش هر به چه شنه.

حافیز ئیین په جهب له نامیلکه یه کیدا به ناوی (کلمة الإخلاص) دا؛ سه بارهت بهم فره میشته ی پیغه مبر (ﷺ): «أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا إله إلا الله، وأن محمدا رسول الله»، واته: "فرمانم پیدراوه که له گه ل خه لکی بجهنگیم تا کوو شاهیدی ددهن که هیچ خودایه کی راسته قینه نییه بیجگه له نه لالا، وه موحه ممد پیغه مبری خودایه؛ ده فره مویت: "عومر و کومه لیک له هاوه لآن و تیگه یشتن، که هر که سیک شایه تمان بهینیت؛ نه وه سزای دنیای لی هه لده گیریت، هر بویه له مهر جهنگی زه کاتنه دهره کان راوه ستان، به لام نه بویه کری سدیق و تیگه یشت که ته نها بهم وتنه جهنگیان له دژ ناوه ستیت؛ به لکوو ده بیت مافه کانی جینه جی بکن، له بهر وتهی پیغه مبر (صلی الله علیه وسلم): «إذا فعلوا منعوا مني دماءهم وأموالهم إلا بحقها وحسابهم على الله»، واته: "نه گهر نه وه یان کرد؛ نه وه خوین و مالیان له من قه دهغه کردووه، مه گهر له حه ققی - شایه تمان و نویت و زه کات - دا، و حیسابیشیان لای خودایه"، نه بویه کریش فره مووی: «الزكاة حق المال»^(۳)، واته: "زه کات مافی سامانه"، هر نه تیگه یشتنه ی نه بویه کری سدیق؛ چهند هاوه لیک له پیغه مبر (صلی الله علیه وسلم) وه گیراویانه ته وه، له وانه ئیین عومر و نه نس و غیری نه وانیش، فره موویه تی: «أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا إله إلا الله وأن محمدا رسول الله ويقيموا الصلاة ويؤتوا الزكاة»، واته: فرمانم پیدراوه بجهنگیم له دژی خه لکی، تا شایه تی ددهن که هیچ خودایه کی راسته قینه نییه جگه له نه لالا، وه موحه ممد پیغه مبری خودایه و نویت ده کن و زه کاتیش ددهن"، وه وتهی خودای گه ورهش نه وه ده گه ینیت، که ده فره مویت: {فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ}[سورة التوبة: ۵]، واته: "جا نه کهر ته وه یان کرد و نویتیان کرد و زه کاتیان دا؛ نه وه وازیان لیبهینن، به راستی خودا به خشنده و

میهدراره"، هروه ها ده فره مویت: {فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ فِي الدِّينِ وَتُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ}[سورة التوبة: ۱۱]، واته: "نه گهر ته وه یان کرد و نویتیان کرد و زه کاتیان دا؛ نه وس براتانن له دیندا، ئیمه نایه ته کانمان پروون ده گه ینه وه بۆ خه لیک که ده یانه ویت بزائن"، نه مه نه وه ده گه یه نیت که به بی به جیگه یاندنی فره زه کان له گه ل یه کخوایه رستیدا؛ برایه تی له دیندا به دی نایهت، توبهش له شیرک به دی نایهت به یه کخوایه رستی نه بیت، جا کاتیک نه بویه کر نه مه ی بۆ هاوه لآن سه لماند؛ نه وانیش گه پانه وه بۆ سهر قسه ی نه و و نه وه ی نه ویان به راست زانی. ئیدی زانیمان که سزای دنیا هه لئاگیریت له سهر که سیک که ته نها هر شایه تمان بهینیت، به لکوو به که مته رخه می کردنی له حه قیک له حه قه کانی ئیسلام سزا دهریت، هر بهم جوړه سزای پوژی دوایش ده مینیت و هه لئاگیریت".

هر ئیمامی ئیین په جهب له (کلمة الإخلاص) دا ده فره مویت: "ده سته یه ک له زانایان گوتوویانه: مه به ست له م فره موودانه؛ نه وه یه که گوتنی (لا إله إلا الله) هوکار و پیداو یسته یه که بۆ چوونه به ههشت، به لام نه م پیداو یسته کاری خوی ناکات نه گهر مهرجه کانی تیدا کو نه بنه وه و پرگره کانی لانه چن، بویه پیده چیت نه م پیداو یسته ی له کیس بجیت به هو ی له ده ست دانی مهرجیک له مهرجه کانی یان هه بوونی پرگریک، نه مه بۆ چوونی حه سه نی به سری و وه هبی کوپی مونه بییه و پروونترین بۆ چوونیش "پاشان له حه سه نی به سرییه وه ده گیرپته وه که به (فره زده ق) شاعیری گوت - کاتیک خه ریکی به خاکسپاردنی ژنه که ی بوو - پیی گوت: چیت بۆ نه م پوژه ناماده کردووه، گوتی: نه مه حه فتا ساله شایه تمانی (لا إله إلا الله) م ناماده کردووه، حه سه ن گوتی: نه وه باشتین تویشووه، به لام (لا إله إلا الله) مهرجی هیه، هه ربویه خوت دور بگره له بوختیان کردن بۆ نافرته پاکداوین. جاریکیش به حه سه نیان گوت: خه لکانیک هه ن ده لئین: هر که سیک بلیت: (لا إله إلا الله) ده چیت به ههشت، حه سه ن گوتی: هر که سیک بلیت (لا إله إلا الله) و دوایش ماف و داخوازیه کانی

جێبه جێ بکات؛ ئه‌وسا ده‌چێته به‌هه‌شت". کابرایه‌کیش پرسیارى له وه‌هبى کورپى مونه‌بیبه‌ کرد: مه‌گه‌ر (لا إله إلا الله) کلێلى به‌هه‌شت نییه؟ وه‌هب فه‌رمووی: به‌لێ به‌لام هه‌موو کلێلیک ددانه‌ى هه‌یه، ئه‌گه‌ر کلێلیکی ددانه‌دارت پێبێت؛ ئه‌وه بۆت ده‌کاته‌وه، ئه‌گینا نه‌خێر..

پێم وایه ئه‌مه‌نده به‌سه له وته‌ى زانا‌یان بۆ په‌رچ دانه‌وه‌ى ئه‌و گومانه‌ى که خه‌لکیک پێوه‌ى گیرۆده‌یه، گوايه ئه‌وه‌ى بلیت (لا إله إلا الله) ئیدی کافر نابێت؛ ئه‌گه‌رچی جۆره‌ها شیرکی گه‌وره‌ش ئه‌نجام بدات، وه‌ک ئه‌وه‌ى که له‌م پۆژگا‌ره‌دا لای گڵکۆ و گۆرپى پیاوچاکان ده‌کریت، که به‌ته‌واوی ناکۆک و دژه له‌ گه‌ڵ وته‌ى (لا إله إلا الله)، و پێبازی دڵ بێمارانه، ئه‌وانه‌ى که له ده‌قه‌کانى قورئان و سوننه‌ت هه‌ر ئه‌وه‌ى وه‌رده‌گرن که به‌ گومانى خۆیان به‌لگه‌یه بۆیان، ئه‌مه له ده‌قه کورته‌کان، به‌لام ئه‌و ده‌قه درێژانه‌ى که پوونیان ده‌که‌نه‌وه پشتگوێیان ده‌خه‌ن، وه‌ک حاڵی ئه‌وانه‌ى که ئیمان دێنن به هه‌ندیک له قورئان و ئیمان ناهێنن به هه‌ندیکى، خودای گه‌وره له‌باره‌ى ئه‌م جۆره خه‌لکانه‌وه ده‌فه‌رمووت:

{هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ} * رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ} * رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ} [سورة آل

عمران: ۷ - ۹]، واته: "ئه‌و خودایه‌ى که قورئانى بۆ ناردوویته خوارى، - ئه‌و قورئانه - ئایه‌تگه‌لى پته‌وى تێدایه ئه‌وانه ماکی قورئانن، تێشیدایه له‌یه‌ک ده‌چن - واتای جۆراوجۆر هه‌لده‌گرن -، جا ئه‌وانه‌ى که دلیان بێماره؛ ته‌نها شوێنى وێکچوو‌ه‌کان ده‌که‌ون، بۆ چه‌واشه‌کارى و لێکدانه‌وه‌ى به‌ گوێره‌ى ئاره‌زوویان، وه - ئه‌و ئایه‌ته وێکچوو‌انه - خودا نه‌بێت که‌س ڕا‌فه‌یان نازانیت، زۆرزانه‌کانیش ده‌لێن: ئیمانمان پێیه‌تى و هه‌مووی هه‌ر له په‌روه‌ردگا‌رمانه‌وه‌یه، که‌سیش به وردی بێرناکاته‌وه مه‌گه‌ر هۆشمه‌نده‌کان * ئه‌ى په‌روه‌ردگا‌رمان! پاش ئه‌وه‌ى که پێنمونی‌ت کردین؛ دلمان ده‌غه‌زدار مه‌که، وه له میهرى خۆتمان پێ ببه‌خشه،

به‌پاستى تۆ زۆربه‌خشنده‌یت * ئه‌ى په‌روه‌ردگا‌رمان! هه‌ر تۆ مه‌ردم کۆ ده‌که‌یه‌وه له پۆژیکدا که هێچ دوودلیی تێدا نییه، خودا هه‌رگیز به‌لێن ناشکینیت".

سا خودایه چه‌مان پێشانده وشوینکه‌تنیمان پێبه‌خشه و پوچه‌لێشمان پێشانده و دوورمان ب‌خه‌وه لێی .
وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وآله وصحبه أجمعین . . والحمد لله رب العالمین .

به کۆمه‌کی خودای گه‌وره، رۆژی دووشه‌ممه، میژووی ۷ی
جومادیی دووه‌می سالی ۱۴۲۹ک لیبوومه‌وه له پاچه‌ و
نووسینه‌وه‌ى ئه‌م نامێکه به‌پێژه.
ده‌سا سوپاسی زۆر و زه‌به‌نده بۆ خودای تاکى جێنیا‌زى به‌نده
خدرنه‌ژاد کوردستانی

بۆ پێوه‌ندى کردن به وه‌رگێره‌وه، ده‌توانن ئه‌م ئیمه‌یله‌ى خوارى به‌کاربه‌ێنن
xdrnejad@gmail.com